

OBČIN

ILIRSKA BISTRICA, IZOLA, KOPER,
PIRAN, POSTOJNA IN SEŽANA

KOPER, 11. MAJA 1973

Št. 8

VSEBINA :

Obalni svet Koper:

- SREDNJEROČNI PROGRAM stanovanjske graditve v letih 1972-1976 za obalno območje
- ODLOK o ustanovitvi poveljstva partizanskih enot v občinah Izola, Koper in Piran

Občina Koper:

- ODLOK o določitvi kriterijev za socialno ogroženost kmeta - borca NOV kot pogoja za pridobitev pravice do varstvenega dodatka
- ODLOK o določitvi delovnega časa v upravnih in drugih organih ter organizacijah, ki opravljajo zadeve javnega pomena
- ODLOK o avtotaksi službi na območju občine Koper

- ODLOK o razpisu nadomestnih volitev v občinski zbor
- RAZPIS prostih mest sodnikov občinskega sodišča v Kopru

Občina Piran:

- ODLOK o dopolnitvi odloka o spremembah in dopolnitvah statuta občine Piran
- ODLOK o dopolnitvi odloka o sestavi svetov skupščine občine Piran
- ODLOK o spremembi odloka o ustanovitvi sklada za urejanje mestnega zemljišča v občini Piran
- ODLOK o spremembi odloka o ustanovitvi cestnega sklada občine Piran
- ODLOK o pobratenju občin Piran in Vis
- URADNI POPRAVEK odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov v občini Piran

OBALNI SVET KOPER

Na podlagi 7. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72) in 8. člena statuta Obalnega sveta Koper je Obalni svet Koper na seji dne 25. aprila 1973 sprejel

SREDNJEROČNI PROGRAM STANOVANJSKE GRADITVE V LETIH 1972-1976 ZA OBALNO OBMOČJE

Program obsega: I. del, ki obravnava razvoj stanovanjske graditve v preteklem obdobju z analizo stanja ob popisu v letu 1961 in 1971;

in II. del z naslovom: Program stanovanjske graditve za obdobje 1972-1976 z naslednjim besedilom:

A. Izhodišča za izdelavo programa stanovanjske graditve

Izhajajoč iz resolucije o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva (Uradni list SRS, št. 5/72), so izhodišča za izdelavo programa stanovanjske graditve zlasti:

1. Razvijati samoupravne organizacije na področju stanovanjskega gospodarstva v takem smislu, da bodo pozitivne težnje in mnenja stanovalcev, kakor tudi tistih, ki pričakujejo stanovanja in tistih, ki dajejo sredstva za stanovanjsko graditev, prišla čimbolj do izraza v oblikovanju stanovanjske politike.

Pospešeno je treba pripravljati ustanovitev interesne stanovanjske skupnosti, ki naj bi združevala vse zainteresirane činitelje na področju stanovanjskega gospodarstva in nosila glavno odgovornost za oblikovanje stanovanjske politike in njenega izvajanja. Sedanji pogoji in bodoče smernice razvoja obalne urbane aglomeracije narekujejo tudi enotno stanovanjsko politiko za celotno obalno območje, zato je najbolj smotno, da se osnuje enotna stanovanjska skupnost, katere skupščina bi sprejemala globalne usmeritve - tako glede upravljanja obstoječega stanovanjskega fonda, kakor tudi glede njegove enostavne in razširjene reprodukcije.

2. Vložiti vse napore za smotno in učinkovito organizacijo pri financiranju in graditvi stanovanj ter pri gospodarjenju s stanovanjskim skladom.

Predvsem je treba skrbeti za čim večjo koncentracijo sredstev na eni strani potom solidarnostnega sklada in na drugi strani potom združevanja sredstev pri poslovni banki. Pravilniki o uporabi teh sredstev morajo biti tako sestavljeni, da ne bodo prizadeli interesi posameznih delovnih organizacij. Popolnoma jasno je, da se bo s koncentriranimi sredstvi rešilo več problemov, kot pa z razdrobljenimi sredstvi po delovnih organizacijah. Z vsemi sredstvi pa bodo itak upravljali predstavniki delovnih organizacij. Pri taki organizacijski obliki je možno zagotoviti večjo strokovnost, koncentracijo in efektivno zmanjševanje poslov, kar mora prispevati k večji učinkovitosti zapo-

slenih na tem področju. Vlagatelji sredstev pri poslovni banki bodo imeli pri banki svoj poslovni odbor, kateri bo odločal o uporabi združenih sredstev, ki se bodo uporabljala izključno v stanovanjske namene. Delovne organizacije bodo na osnovi svojih prioriteten list izenačevale pogoje za pridobitev stanovanj in tako odpravljale razne diferenciacije ter s tem zagotovile, da se bodo ustvarjali enaki pogoji za razvoj vseh delovnih organizacij obalnega območja.

3. Razvijati zadružništvo na področju stanovanjskega gospodarstva.

Tako kot v družbenem sektorju, je prav, da tudi v zasebnem sektorju skrbimo za čim večjo učinkovitost vloženi sredstev in dela. To nalogo ima ravno zadružna organizacija, ki naj enotno rešuje probleme zasebnikov in usmerja individualno in združeno delo na osnovi veljavnih predpisov in samoupravnih sklepov zadružnikov. Dejstvo je, da dosti delovnih ljudi želi pri reševanju svojega stanovanjskega problema vložiti poleg svojih finančnih, tudi materialna sredstva ter tudi svoje delo, kar gotovo vodi k hitrejšemu reševanju stanovanjske problematike v celoti.

To je tudi v skladu z resolucijo o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva, ki pravi, da delovni ljudje in občani rešujejo svoje stanovanjsko vprašanje samostojno v temeljnih organizacijah združenega dela in v vseh oblikah njihovega združevanja ter v družbenopolitičnih in samoupravnih skupnostih in to na temelju samoupravnega sporazumevanja, družbenega dogovarjanja ter na temelju vzajemnosti in solidarnosti ter lastnega prispevka. Zaradi tega je tudi v zakonu o programiranju in financiranju graditve stanovanj sprejeta splošna določba, da delovni ljudje in občani sami rešujejo svoje stanovanjske probleme, družba pa jim pri tem nudi pomoč v raznih oblikah in glede na gmotno stanje.

4. Uveljavljati racionalizacijo in modernizacijo graditve stanovanj.

V ta namen je potrebno pripraviti večje zazidalne komplekse, ki se bodo v sklopu usmerjene gradnje gradili po sistemu etapne gradnje. To se pravi, da se gradbišče organizira za daljšo dobo in se tako zmanjšajo zagonski in režijski stroški. Gradbena podjetja morajo hitreje uvajati sodobnejšo tehnologijo in s tem povečati produktivnost dela. Gradbena podjetja in industrija gradbenega materiala (Ruda) morajo vzpostaviti večje sodelovanje pri proizvodnji gradbenih elementov oziroma montažnih delov ter se dogovoriti za delitev dela in se tako specializirati v proizvodnji gradbenega materiala. Na ta način bo možno hitreje uveljavljati industrijske metode stanovanjske graditve. S standardizacijo stanovanj in tipizacijo elementov, ki se je že začela uveljavljati predvsem pri gradnji stanovanj za trg, je treba nadaljevati in s tem doseči racionalnejšo gradnjo. Podjetjem, ki so usposobljena za industrijsko gradnjo stanovanj, je treba dajati prednost pri prevzemu del in jih tudi na druge načine spodbujati za tak način graditve. Na celotnem področju stanovanjske graditve mora

priti do večje koordinacije in dogovarjanja med načrtovalci, skladi za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč, gradbenimi in komunalnimi podjetji ter ostalimi činitelji. V ta namen bo potrebno v okviru interesne stanovanjske skupnosti organizirati koordinativno telo, kjer bo mesto dogovarjanja med neposrednimi udeleženci v stanovanjski graditvi.

5. Povečati obseg stanovanjske graditve in postopno odpravljati stanovanjski primanjkljaj, upoštevajoč naravni in fizični prirast prebivalstva.

V programskih zasnovah nadaljnjega razvoja obalnega območja je predvidena celokupna rast prebivalstva po stopnji okoli 2,5%. Tolikšna rast je dosegljiva samo z doseljevanjem novih ljudi na to območje na osnovi trendov iz preteklosti. Z graditvijo stanovanj je to možno doseči, s tem pa spodbujati povratek naših ljudi, zaposlenih v tujini. Porast prebivalstva po posameznih občinah je sicer v preteklosti različen, vendar so pogoji dela in bivanja v vseh obalnih mestih enotni. Zaradi tega mora biti tudi stanovanjska politika za celotno območje enotna. Povečani obseg stanovanjske graditve mora biti torej primarni problem v naporih za razvoj gospodarstva in tudi ostalih dejavnosti. Ker je že obstoječi stanovanjski primanjkljaj zelo visok, se v programiranem obdobju ne bo mogel odpraviti, pač pa je treba vložiti vse napore, da se čimbolj zmanjša. Pri tem bo treba voditi skrbno selektivno politiko, da bodo v prvi vrsti prišli do stanovanja z družbeno pomočjo tisti delovni ljudje, ki so stanovanj najbolj potrebni. Pri tem naj bi močnejše prišle do izraza tudi krajevne skupnosti, ki naj bi s poznavanjem krajevnih prilik in stanovanjskih razmer aktivneje vplivale na sestavljanje prioritarnih list.

6. Sistematično reševati stanovanjska vprašanja določenih socialnih kategorij občanov in družin ter starih ljudi in mladih družin preko sistema družbene pomoči, upoštevajoč načelo vzajemnosti in solidarnosti.

V reševanju teh problemov bodo najvažnejšo vlogo odigrali solidarnostni skladi, ki se ustanavljajo po posameznih občinah. Ti naj bi se v perspektivi združili v enoten sklad. Kljub temu pa bi se morali samoupravni organi že od vsega začetka dogovoriti za enotno obravnavanje zadev s tega področja. Tako bi se morali dogovoriti za enotno dodeljevanje diferenciranih subvencij pri stanarinah in enotni pravilnik za dodeljevanje stanovanj, ki se bodo gradila s pomočjo tega sklada. Politika solidarnostnih skladov bo morala zagotoviti še nadaljnjo zainteresiranost delovnih organizacij tudi pri reševanju stanovanjskih problemov svojih delavcev, ki po svoji kategoriji spadajo v reševanje solidarnostnim skladom. Vzajemne interese se bo najučinkoviteje reševalo skozi enotno politiko interesne stanovanjske skupnosti. Izgradnja stanovanj iz solidarnostnega sklada bo temeljila na načelu, da se z najemnimi stanovanji za stalno rešujejo stanovanjski problemi delavcev z nižjimi osebnimi dohodki in starih ljudi, medtem ko za mlade družine le začasno, dokler za stalno ne rešijo svojega stanovanjskega problema. Upravni organi solidarnostnih skladov bodo morali proučiti tudi sistem premiranja za namensko varčevanje za stanovanjsko gradnjo in tako spodbuditi obseg namenskega varčevanja. Družbeni razvoj tega območja narekuje dosti močnejšo pritegnitev mladih strokovnih kadrov raznih profilov, zaradi česar bo potrebno izgradnji manjših stanovanj za mlade družine posvetiti posebno pozornost. Solidarnostni skladi bodo morali temu primerno uskladiti strukturo stanovanj, ki jih bodo oni financirali. Pri uporabi vseh družbenih sredstev pa je potrebno prvenstveno skrbeti, da se zagotovijo primerna stanovanja za družine z nizkim poprečnim dohodkom po članu družine.

7. Povečati poprečne površine stanovanja na stanovalca in prebivalca.

Poprečne površine stanovanja na stanovalca se bodo povečale na eni strani s tem, da se zagotovi stanovanja gospodinjstvom, ki so utesnjena v prostore drugega gospodinjstva, na drugi strani pa s tem, da se gospodinjstvom, katerim se dodeljuje stanovanja, zagotovi površina stanovanja, ki ne bo manjša od 15 kv. metrov po članu družine. Poprečna površina stanovanj po prebivalcu se bo povečala s tem, ko bo prirast stanovanjske površine naraščal hitreje kot prirast prebivalcev. Posebno pozornost bo treba posvetiti povečanju stanovanjske površine za kategorije gospodinjstev, pri katerih znaša površina stanovanja po stanovalcu izpod 10 kv. metrov. V celoti vzeto poprečna površina stanovanjskega prostora po stanovalcu ne predstavlja posebnega problema, razen omenjenih kategorij.

8. Izboljšati kakovost stanovanj (opremljenost in standard).

Tu pridejo v poštev stanovanja v starih mestnih jedrih, ker tam so skoncentrirana stanovanja slabe kakovosti. Družbena sredstva se bodo uporabljala le za tiste rekonstrukcije, ki bodo imele za posledico povečanje stanovanjske površine oziroma stanovanjskih prostorov ali uvedbo odnosno modernizacijo sanitarnih naprav oziroma ogrevalne opreme. Tak način financiranja iz družbenih sredstev predpisuje tudi zakon o programiranju in financiranju graditve stanovanj. Zaradi sorazmerno velikega števila stanovanj slabe kakovosti in da bi reševali najosnovnejše zahteve stanovanjskega standarda čim večjemu številu stanovalcev, se bo moralo to načelo striktno izvajati. Solidarnostni skladi in drugi upravljavci družbenih sredstev za stanovanjske namene bodo pri izdajanju sredstev za rekonstrukcije upoštevali le te namene. V pravilnikih o uporabi družbenih sredstev bo potrebno tudi za rekonstrukcije določiti podrobnejše kriterije in utrditi prednostni red v skladu s stanovanjskimi razmerami prosilcev.

Da bi bila sredstva, namenjena za rekonstrukcijo starih mestnih jeder smotrno uporabljena, naj se v skladu s sanacijskimi načrti rekonstruirajo stavbe kot celote in ne samo posamezna stanovanja.

9. Uveljaviti primerno razmerje v lastniški strukturi (odnos med družbeno in zasebno gradnjo) in zazidalni strukturi (odnos med visoko in nizko zazidavo).

Razmerje med družbeno gradnjo in zasebno gradnjo se bo še nadalje povečevalo v korist zasebne gradnje predvsem iz dveh razlogov:

– prvič, zaradi splošnega načela, naj ljudje predvsem sami skrbijo za rešitev svojega stanovanjskega problema, zlasti tisti z visokimi osebnimi dohodki, in

– drugič, zaradi oblikovanja novih stanarin in prenehanja linearnega subvencioniranja, kar bo povečalo iniciative za pridobivanje lastnega stanovanja.

Dopolnilo k temu bo pospeševalo zasebno iniciativo tudi premiranje, kadar bo uvedeno.

Pod zasebno gradnjo ni mišljena samo dejanska gradnja, ampak celotna zasebna iniciativa, torej tudi nakup stanovanj. Zasebna gradnja v obliki individualnih hiš naj bi se razvijala le na urbanistično dognanih območjih, kjer tudi terenske prilike pogojujejo tako gradnjo. Računati je treba tudi še z nadaljnjim interesom ljudi izven obalnega območja za gradnjo ali nakup stanovanj, kar je v skladu s policentričnim razvojem Slovenije in populacijo obalnega območja. Seveda je pri teh primerih treba skrbeti, da je zagotovljeno lastno financiranje in da so upoštevane tržne razmere pod normalnimi ekonomskimi pogoji.

V tem programiranem obdobju je potrebno še nadalje pospeševati sistem stanovanjske gradnje v visoki zazidavi, to so zlasti stanovanja v blokih, stolpičih in stolpnih. V takem sistemu izgradnje tudi industrijski način graditve prinese največji ekonomski učinek. Tudi celotno zemljiško politiko je treba oblikovati tako, da bo gradnja v visoki zazidavi bolj stimulatívna. Pri prostorskem planiranju je treba upoštevati, da so stavbišča na urbanem območju visokovredna in da je potrebno čimbolj varovati obstoječa kmetijska zemljišča. Po obstoječih zazidalnih načrtih je sicer predvideno za to obdobje zadostno število stavb v visoki zazidavi, vendar vsi ne ustrezajo koncentrirani gradnji. Zaradi tega bo treba gradnjo omejiti samo na območja, ki ustrezajo danemu načelu. Pri novem odločanju o izdelavi zazidalnih načrtov naj se sveti za urbanizem dogovorijo o izboru zazidalnega območja, ki naj bi imel mestni značaj in na katerem bi v okviru usmerjene graditve zagotovili koncentrirano etapno gradnjo v visoki zazidavi.

10. Koordinirati stanovanjsko gradnjo s turistično izgradnjo.

Pri obalnem območju moramo upoštevati dejstvo, da je na tem območju izredno močno koncentrirana turistična dejavnost, saj pride na enega prebivalca letno okoli 28 nočitev, v piranski občini pa celo okoli 100 in se bo v perspektivi ta odnos še bolj povečal. Turistično-bivalni prostori zavzemajo dosti velike površine in so v najtesnejšem stiku s stanovanjskimi soseskami. Lahko rečemo, da je turizem sestavni del življenja v mnogih stanovanjskih soseskah zlasti v sezoni, saj je 16% vseh turističnih nočitev v letošnjem letu ustvarjenih v zasebnem sektorju. Pri programiranju stanovanjske graditve in urbanističnem načrtovanju je potrebno ta moment upoštevati. Zainteresirani smo namreč za vključevanje zasebnega sektorja v turizem, ker le tako ustvarjamo splošni turistični ambient, ki je važen element v počutju turistov na nekem območju. Turistična dejavnost zasebnikov

pa poleg tega tudi vpliva na intenzivnejšo in lepše urejevanje stanovanjskega okolja, kar je izrednega pomena za splošni stanovanjski ambient. Zaradi tega se bo tudi v bodoče razvijala iniciativa za urejanje turističnih sob v zasebnem sektorju stanovanjske graditve, vendar le z zasebnimi sredstvi, nikakor pa ne, da bi se v ta namen uporabljala družbena sredstva, namenjena za stanovanjsko graditev.

B. Finančni instrumenti

za zagotovitev osnovnih sredstev v stanovanjski graditvi

1. Izdvajanje dela dohodka za reševanje stanovanjskih potreb na področju razširjene reprodukcije in družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu.

Za stanovanjske potrebe v tem programiranem obdobju je od leta 1973 naprej računano, da bodo delovne organizacije in občani, ki uporabljajo pri opravljanju samostojne dejavnosti dopolnilno delo drugih oseb, kot najnižji odstotek sredstev izdajali

9 % od neto osebnih dohodkov

Ta stopnja približno ustreza 6 % od bruto osebnih dohodkov. Odvisnost od neto osebnih dohodkov je vzeta zato, ker je to stalnejša kategorija in ker je v pripravi nov sistem obdavčitve.

Višino računane stopnje so narekovali naslednji razlogi:

a) Na osnovi pisma predsednika in izvršnega biroja predsedstva ZKJ je treba vprašanju stanovanjske graditve nameniti posebno skrb in angažirati maksimalna možna sredstva za te namene.

b) Splošna razprava v sindikalnih organizacijah po celi Sloveniji je zavzela stališče, da je pomanjkanje stanovanj danes eden izmed prvenstvenih problemov delavcev ter naj se zaradi tega sprejme prispevek za stanovanjsko izgradnjo v višini 6 % od bruto osebnih dohodkov.

c) Na obalnem območju je pomanjkanje stanovanj omejitveni faktor nadaljnjega razvoja, zato se mora celotna družbena struktura intenzivno usmeriti v reševanje tega problema.

2. Prispevek za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu (solidarnostni skladi).

Solidarnostni skladi bodo služili za diferencirano subvencioniranje stanarin družin z nizkimi dohodki in v večji meri za izgradnjo najemnih stanovanj za družine z nizkimi dohodki in mladih ter starih družin. Ti problemi so tudi na obalnem območju izredno pereči in med osnovnimi elementi socialne diferenciacije. Ti problemi se ne nahajajo izven delovnih organizacij, ampak so v njih samih; v eni so bolj pereči, v drugi manj, v tretji pa jih sploh ni, zato je prav, da se sredstva za reševanje teh problemov združijo v solidarnostnih skladih.

Da bi omilili te probleme in zgradili večje število stanovanj v te namene, je v tem srednjeročnem programu računano, da se v solidarnostne sklade izdaja

3,6 % od neto osebnih dohodkov.

To pomeni, da se bo 40 % sredstev, zbranih od najnižjega odstotka za stanovanjske potrebe, izdajalo v te sklade, razen od zaposlenih v zasebnem sektorju, kjer grede sredstva v celoti v sklad.

3. Združevanje sredstev pri poslovni banki.

Zakon o programiranju in financiranju graditve stanovanj zavezuje delovne organizacije, občine in obalni sindikalni svet, da sklenejo družbeni dogovor, koliko sredstev bodo iz najnižjega prispevka združevali pri poslovni banki kot vezana sredstva za kreditiranje stanovanjske graditve. V kolikor do tega dogovora ne pride, je zadolžena občinska skupščina, da z odlokom določi, koliko sredstev se bo združevalo.

Pod predpostavko, da koncentrirana sredstva dajo večji učinek in da omogočajo večjo pritegnitev bančnih sredstev, je v tem srednjeročnem programu predvideno, da se 20 % iz najnižjega prispevka, to je

1,8 % od neto osebnega dohodka

združuje pri poslovni banki.

S tem ne bodo nič prizadeti interesi delovnih organizacij, ampak bodo še ojačani, ker bodo njih predstavniki sami odločali o uporabi sredstev in ker bodo imeli neposreden vpliv na oblikovanje splošne politike stanovanjske graditve. Poleg tega pa bi s tem prišla v obtok večja sredstva, ne bi bila omrtvičena pri nekaterih delovnih organizacijah in se ne bi mogla uporabljati nenamensko. Nekaj delovnih organizacij je namreč že sporočilo, da ne bodo izdelale programa za reševanje stanovanjskih potreb, ker imajo stanovanjske probleme

rešene oziroma za njih ne predstavljajo problema. Vendar bodo morale tudi te organizacije izdajati sredstva za stanovanjsko graditev po najnižjem odstotku.

Obstajajo objektivni pogoji, da bodo delovne organizacije z združenimi sredstvi rešile več stanovanjskih problemov, kot bi jih rešile z razdrobljenimi sredstvi. Poleg tega pa bo pri takem načinu urejanja teh zadev delo na pripravah dosti bolj učinkovito, strokovno in racionalno.

Samoupravni organi, ki bodo upravljali s sredstvi solidarnostnega sklada in združenih sredstev pri poslovni banki, morajo zagotoviti javno objavljane podatke o gospodarjenju s temi sredstvi, da bodo delovne organizacije in občani imeli možnost spremljanja, kako se izvaja načrtana stanovanjska politika. Samoupravnim organom vlagateljev je treba omogočiti tako kontrolo, da bo zagotavljala enakopravnost in pravično udeležbo vlagateljev.

C. Programska zasnova stanovanjske graditve

Programska zasnova temelji na ugotovljenem stanju stanovanjskega gospodarstva, ki izhaja iz analize preteklega gibanja in popisa iz leta 1971 ter na izhodiščih za izdelavo programa stanovanjske graditve in na materialni osnovi, ki izhaja iz stanovanjskega prispevka in dopolnilnih sredstev. Kot začetna osnova je vzeto število nedokončanih stanovanj konec leta 1971, vendar na število dokončanih stanovanj v tem petletnem obdobju ne bo vplivalo, ker bo konec leta 1976 približno enako število nedokončanih stanovanj.

Programska zasnova obravnava obseg stanovanjske graditve v programiranem petletnem obdobju po številu, strukturi in površini. Posebej je obdelana stanovanjska gradnja iz solidarnostnih skladov. Poleg tega so podani še drugi elementi, ki vplivajo na stanovanjsko gospodarstvo, in potrebna sredstva za predvideni obseg stanovanjske graditve.

1. Števílo stanovanj

V programiranem številu stanovanj je upoštevano delno odpravljanje primanjkljaja in oblikovanje novih gospodinjstev.

	Izola	Koper	Piran	Obala
a) Število potrebnih stanovanj:				
– primanjkljaj stanovanj (na osnovi popisa iz leta 1971)	293	1.209	184	1.686
– Štev. potrebnih stanovanj za nova gospodinjstva	350	1.890	350	2.590
b) Število dokončanih stanovanj v letih 1972–1976	550	1.950	750	3.250
c) Primanjkljaj stanovanj ob koncu leta 1976	93	1.149	+ 216	1.026

Primanjkljaj stanovanj je obračunan na osnovi razlike med številom gospodinjstev in številom razpoložljivih stanovanj. Ugotovljeni primanjkljaj ob popisu je korigiran na osnovi dograjenih stanovanj do konca leta 1971 kot startna osnova za to programirano obdobje. Pri tem ni upoštevana utesnjenost in kakovost stanovanj.

Število novih gospodinjstev je računano na osnovi obstoječe populacijske strukture, ker ni predvideno, da bi se ta bistveno kaj spremenila. V tem programu je namreč računano, da bo poprečno gospodinjstvo, ki se bo oblikovalo v tem obdobju, štelo približno 3 stanovalce. Porast prebivalstva je v skladu s policentričnim razvojem Slovenije, planiran po letni stopnji rasti okoli 2,5 %. Tako bi znašalo število prebivalstva konec leta 1976 na celotnem obalnem območju okoli 55.900 ljudi.

Razporeditev prebivalstva po občinah pri programiranju stanovanjske graditve ni bistvena, ker se delovna mesta in kraji bivanja med seboj zelo prepletajo in ni nobenega razloga, da se v bodoče ne bi ta proces še bolj jačal. Sorazmerno omejen prostor narekuje namreč, da se stanovanjska graditev podredi predvsem urbanističnim in zemljiškim pogojem tako v pogledu racionalnega izkoriščanja prostora kot v pogledu stroškov opremljenega stavbnega zemljišča.

Če bi hoteli v tem obdobju pokriti ugotovljeni najnujnejši primanjkljaj in zagotoviti vsem novim gospodinjstvom stanovanja, bi morali v programiranem obdobju zgraditi 4.276 novih stanovanj. Takšen materialni napor pa naše gospodarstvo ne prenese. Tudi pri zastavljenem programu se bodo morale delovne organizacije zavestno odločiti za večje izdvajanje sredstev za novogradnjo stanovanj. Pri številu do-

končanih stanovanj namreč niso upoštevane rekonstrukcije, s katerimi bo potrebno tudi v bodoče nadaljevati zlasti v starih mestnih jedrih.

Na osnovi predvidenega programa izhaja, da bi morali v teh petih letih dograditi poprečno 650 novih stanovanj na leto. S takim obsegom gradnje stanovanj ne bo mogoče odpraviti primanjkljaja, ampak se bo le znižal za 660 stanovanjskih enot ali za 39%. S tako predvidenim tempom izgradnje je torej možno stanovanjski primanjkljaj odpraviti do leta 1985.

Vsekakor pa je zadovoljivo, da se stanovanjski primanjkljaj v relativnem odnosu na skupni stanovanjski fond močno zmanjšuje. Začetni primanjkljaj je namreč konec leta 1971 znašal 9,8%, medtem ko bo konec leta 1976 znašal 5% v odnosu na razpoložljivi stanovanjski fond.

Primanjkljaj po občinah ima bolj evidenčen značaj, ker bodo nekateri prebivalci nastanjeni v eni občini, delali pa v drugi. Posebno očiteno je primanjkljaj pri občini Koper, medtem ko je pri občini Piran predviden višek. Ta višek bo v glavnem absorbiran z latentnim primanjkljajem, ki se nanaša na mestno jedro, kjer je sanacija izredno potrebna in predstavlja dosti večji odstotek vseh stanovanj kot v drugih starih mestnih jedrih. Nova gospodinjstva bodo nastajala tudi v občini Piran tako zaradi naravnih procesov v gibanju prebivalstva, kakor tudi zaradi povečane gospodarske aktivnosti predvsem v turizmu.

V občini Piran je v letu 1976 izkazan višek stanovanj, ki pa je le fiktiven; ta namreč izhaja iz skupnega števila stanovanj in števila ostalih gospodinjstev na območju občine. Če pa upoštevamo, da je 383 stanovanj začasno koriščenih za odmor in rekreacijo od gospodinjstev izven območja občine, potem velja ugotovitev, da bo dejanski primanjkljaj v občini Piran v letu 1976 znašal 167 stanovanj.

Število programiranih stanovanj, ki bodo dokončana v obdobju 1972 do 1976 je zasnovano na pričakovanih sredstvih, ki se bodo v tem času zbrala na področju stanovanjskega gospodarstva in ki se bodo namenila za razširjeno reprodukcijo stanovanjske graditve v družbenem in zasebnem sektorju.

Predvideni porast stanovanjskega fonda predstavlja 19% na ugotovljeno stanje stanovanjskega fonda ob popisu leta 1971. To pomeni, da je v teh smernicah zapopadena osnovna težnja v napredku družbenega razvoja obalnega območja, da je treba v prvi vrsti ustvariti osnovne pogoje za izkoriščanje komparativnih prednosti tega območja. Vlaganje večjih naporov v reševanje stanovanjskih problemov na našem območju dokazujejo tudi odnosi v republiškem merilu. Tako je na tem območju zaposlenih v družbenem sektorju izpod 5% zaposlenih v republiki, v tem osnutku srednjeročnega programa stanovanjske graditve pa je predvidena 6% udeležba v stanovanjski graditvi celotne Slovenije. Republiški načrt petletnega razvoja predvideva namreč izgradnjo 55.000 novih stanovanj. Vendar tudi republiški načrt ugotavlja, da z uresničitvijo takega obsega stanovanjske izgradnje še ne bo mogoče bistveno zmanjšati stanovanjskega primanjkljaja in da bodo potrebna prizadevanja za večje oblikovanje družbenih in zasebnih sredstev za stanovanjsko izgradnjo in tako preseči predvideni obseg izgradnje.

Pri programiranem obsegu novogradnje je vsebovana težnja, da bi se začeli razvijati taki pogoji, ki bodo vplivali na povečanje obsega stanovanjske gradnje in onemogočali vsem kategorijam delovnih ljudi širše in bolj enake možnosti, da si pridobijo stanovanje v najem ali last. Zato bo potrebno v večji meri spodbujati iniciativo občanov in povečati njihov vpliv kot kupcev, graditeljev in porabnikov stanovanja ter pritegniti še večja zasebna sredstva v stanovanjsko graditev.

Pri izvajanju tega programa se morajo uveljaviti socialni kriteriji v stanovanjski politiki in v tem okviru, hkrati s postopnim prehajanjem na stroškovne stanarine, zagotoviti subvencioniranje stanarin družinam z nizkimi dohodki ter omogočiti lažjo pridobitev stanovanja občanom z nizkimi osebnimi dohodki in zlasti mladim ljudem.

V okviru programirane gradnje je izražena težnja, da se pri gradnji najemnih stanovanj krepí delež cenejših standardnih stanovanj.

V oblikovanju stanovanjske politike pričakujemo, da bodo občine kot osnovni nosilci stanovanjske in zemljiške politike učinkoviteje vplivale na pocenitev prometa s stavbnimi zemljišči za stanovanjsko graditev in skrbele za hitrejše urbanistično in komunalno urejanje širših stanovanjskih območij.

2. Površina stanovanj

Pri površini stanovanj ugotavljamo celokupno površino stanovanjskega fonda skupno z novimi stanovanji konec leta 1976 in poprečno površino po stanovalcu in prebivalcu.

	Izola	Koper	Piran	Obala
a) Uporab. površina stanovanj ob koncu l. 1976 (v 000 m ²)	194	718	264	1.176
– površ. stanovanj, ugotovljena ob popisu 1971	155	591	216	962
– površ. novih stanovanj, zgrajenih do konca leta 1976	39	127	48	214
b) Poprečna uporabna površina vseh stanovanj na 1 stanovalca ob koncu l. 1976 (v m ²)				
– stanje ob popisu stanov.	15,1	17,0	17,5	16,7
– poprečna površ. na novo dograjenih stanovanj	19,0	18,1	18,0	18,0
– predvideno stanje konec leta 1976	16,0	17,2	17,6	17,0

Uporabna površina stanovanj se bo do konca leta 1976 povečala za okoli 18%. V tem so upoštevane poleg programiranega petletnega obdobja tudi površine, ki so bile dograjene v letu 1971 po opravljenem popisu. Porast stanovanjskih površin je za 1 točko manjši, kakor porast števila stanovanj zaradi tega, ker naj bi bila poprečna površina družbenega stanovanja nekoliko nižja kot v preteklem obdobju oziroma bolj prilagojena normalnemu standardu v odnosu na število oseb v stanovanju. Poprečna površina novozgrajenih stanovanj bo sicer nekoliko iznad normalnega poprečja, kar pa je posledica stanovanjske gradnje v zasebni iniciativi. Zasebni investitorji si bodo z lastnimi sredstvi pridobivali večje stanovanjske površine, kot so po normalnih normativih potrebne.

V programu stanovanjske graditve je predvideno tudi za stanovanja v družbeni lastnini, da površina stanovanja po stanovalcu ne bo izpod 15 kv. metrov. Ker ima obstoječi stanovanjski fond okoli 45% stanovanj, v katerih pride na 1 stanovalca manj kot 15 kv. metrov stanovanjske površine, se bo zaradi novogradnje do konca leta 1976 tudi poprečna površina stanovanja na enega stanovalca povečala za okoli 2%.

Med površino stanovanja na enega stanovalca in na enega prebivalca ni bistvene razlike. Med številom stanovalcev v stanovanjih in številom prebivalcev je znašala razlika ob popisu v letu 1971 le 1 odstotek.

Pri podatkih o stanovanjski površini na enega stanovalca občutnejše odstopa od obalnega poprečja občina Izola zaradi tega, ker je pri zatečenem stanovanjskem fondu 52% stanovanj s poprečno stanovanjsko površino izpod 15 kv. metrov. Zato bo vpliv novogradnje tudi večji, tako da se bo poprečna površina na enega stanovalca konec leta povečala v odnosu na celokupen stanovanjski fond za 6%.

3. Število dokončanih stanovanj in delež v odstotku glede na vrsto in uporabno površino stanovanj

V programiranem obdobju predvidena stanovanja za graditev se razvrstijo po vrstah stanovanj in po uporabni površini, ki opredeljuje velikost stanovanj.

a) Vrsta stanovanj	Izola		Koper		Piran		Obala	
	Število	%	Število	%	Število	%	Število	%
– samske sobe	–	–	53	3	–	–	53	2
– garsonjere, eno ter eno in polsobna	140	25	237	12	180	24	557	16
– dvo ter dvo in pol sobna	190	35	563	29	210	28	963	30

— tri ter tri in pol sobna	165	30	646	33	256	34	1067	33
— štiri in večsobna	55	10	451	23	104	14	610	19
Skupaj vseh stanovanj	550	100	1.950	100	750	100	3.250	100
b) Uporabna površina stanovanj								
— do 36 m ²	140	25	290	15	180	24	610	19
— od 37 m ² — 56 m ²	170	32	585	30	235	32	990	30
— od 57 m ² — 76 m ²	185	33	660	34	240	31	1.085	34
— nad 76 m ²	55	10	415	21	95	13	565	17
c) Skupna površina stanovanj								
— samske sobe	—	—	689	1	—	—	689	—
— garsonjere, eno ter eno in polsobne	4.400	15	6.836	7	5.230	13	16.466	9
— dvo ter dvo in pol sobna	9.300	30	28.488	23	10.600	25	48.388	27
— tri ter tri in pol sobna	10.900	36	39.574	36	16.200	40	66.674	36
— štiri in večsobna	5.600	19	38.495	33	8.800	22	52.895	28
Skupaj vse površine	30.200	100	114.082	100	40.830	100	185.111	100

Udeležba posameznih občin v programiranem obsegu stanovanjske graditve je naslednja:

občina Izola	17 %
občina Koper	60 %
občina Piran	23 %

Glede na intenzivnejšo rast zaposlenih v občini Koper bi morala imeti tu gradnja še večji obseg, vendar so predvidena finančna sredstva omejitveni faktor na podani ravni.

Razvrstitev po vrstah stanovanj pokaže, da je dan največji poudarek normalnim in večjim trosobnim stanovanjem, kar je razvidno tudi pri pregledu po površinah. To pomeni, da je kategorija štiričlanskih družin sorazmerno največja. Naslednja kategorija stanovanj, ki izstopa po svoji važnosti, so dvosobna stanovanja, s čemer so zagotovljene tendence po večjem obsegu tovrstnih stanovanj za mlade družine. Predvidena struktura stanovanj se razlikuje močnejše od strukture obstoječega fonda tudi po tem, da je udeležba posebnih sob, garsonjer in enosobnih stanovanj za 7 točk nižja od udeležbe v obstoječem fondu, ker se število samskih stanovalcev postopno zmanjšuje.

Poprečna površina stanovanja po tem programu znaša 58 m². Brez upoštevanja štirisobnih in večsobnih stanovanj, kjer nastopajo v pretežni meri zasebni investitorji, znaša poprečna površina 51 m², kar ustreza poprečnemu številu članov gospodinjstva. To pomeni, da je ob sedanjih pogojih zagotovljen normalni standard nove stanovanjske graditve.

V občini Izola je predviden sorazmerno manjši odstotek štirisobnih in večsobnih stanovanj glede na to, da so zajete le zasebne gradnje, ki so v teku ali za katere so izdana ali pripravljena lokacijska dovoljenja ter možna zasebna gradnja izven urbanega območja.

4. Stanovanja, zgrajena s sredstvi solidarnostnih stanovanjskih skladov v letu 1973 do 1976

Solidarnostni skladi bodo s svojim posegom v stanovanjsko graditev pričeli reševati specifične stanovanjske probleme z letom 1973. Pri sredstvih solidarnostnih skladov je treba upoštevati, da se bo določen del sredstev poleg subvencioniranja uporabil tudi za take rekonstrukcije stanovanj, ki bodo v skladu z določili zakona. Pri tej prognozi obsega stanovanjske graditve je zajeta samo novogradnja. Premiranje tu ni upoštevano, ker se bodo sredstva v vsakem primeru uporabila za stanovanjsko graditev; menja se le investitor.

	Izola	Koper	Piran	Obala
a) Število dokončanih stanov.	150	650	200	1.000
b) Uporabna površ. stanovanj (v m ²)	7.000	30.000	9.000	46.000
c) Poprečna uporab. površ. na enega stanov. (v m ²)	15	15	15	15

č) Vrsta stanovanj

— samske sobe	—	—	—	—
— garsonjere, eno ter eno in polsobna stanov.	40	200	100	340
— dvo ter dvo in polsobna	100	350	100	550
— tri ter tri in polsobna	10	100	—	110
— štiri in večsobna	—	—	—	—

Po tem predlogu je predvideno, da bi se 31 % stanovanjskih enot gradilo načelno s sredstvi solidarnostnega sklada, in sicer kot najemna stanovanja. Ker pa so to pretežno manjša stanovanja, znaša udeležba po stanovanjski površini le 25 %. Računa se s poprečno stanovanjsko površino 15 m² po stanovalcu kot normalni normativ. Gradnjo stanovanj iz solidarnostnega sklada je treba vključevati v usmerjeno gradnjo. Zaradi specifične strukture teh stanovanj in zaradi racionalnosti izrabe stavbnega prostora bo treba graditev teh stanovanj vključevati v ostale stanovanjske objekte. Ni pa izključeno, da ne bi mogli prilagoditi določenih projektov tudi za izgradnjo stanovanjskih blokov samo za solidarnostni sklad.

Struktura teh stanovanj po številu sob je naslednja:

— garsonjere in enosobna stanovanja	34 %
— dvosobna stanovanja	55 %
— trosobna stanovanja	11 %

Največ predvidenih stanovanj je torej dvosobnih, ker bodo mlade družine živele pretežno v tričlanskem gospodinjstvu predno si bodo za trajnejše rešile svoj stanovanjski problem.

Razporeditev teh stanovanj po občinah ni postavljena zaradi lokacijskih pogojev, ampak zaradi financiranja. Glede lokacije naj bi se pa upravni organi solidarnostnih skladov dogovarjali za izbor najugodnejših lokacijskih pogojev ter za eventualen skupen nastop pri investicijski gradnji, da bi tako čim bolj zmanjšali stroške in čim bolj povečali obseg gradnje.

Pri gradnji stanovanj iz solidarnostnega sklada bo potrebno angažirati tudi občinske cestne sklade in komunalne organizacije, da bodo sodelovali pri izgradnji skupnih infrastrukturnih objektov in prevzeli obremenitev z objekti tudi obveznosti.

5. Lastniška struktura programiranih stanovanj od leta 1972 do 1976

V lastniški strukturi je prikazano število stanovanj družbenega sektorja, kjer nastopa kot investitor delovna organizacija ali druga institucija, in število stanovanj, kjer nastopa kot investitor zasebnik brez ozira na to, v kakšni režiji se vrši gradnja.

	Izola	Koper	Piran	Obala
a) Število družbenih stanov.	380	1.325	490	2.195
— delež v odstotkih	69 %	68 %	65 %	67 %
b) Število zasebnih stanov.	170	625	260	1.055
— delež v odstotkih	31 %	32 %	35 %	33 %

Približno dve tretjini dograjenih stanovanj bo torej najemnih in ena tretjina v zasebni lastnini. Podobno razmerje je bilo tudi v letu 1971 pri številu dograjenih stanovanj. Na osnovi resolucije o razvoju stanovanjskega gospodarstva pa je treba zasebna sredstva še bolj angažirati. Dejstvo je, da je udeležba zasebnega sektorja v stanovanjski graditvi na obalnem območju nižja, kot je v republiškem in državnem merilu. Za tak položaj obstajajo objektivni pogoji, posebno pri individualni gradnji, kjer so pogoji lastne gradnje dosti težji kot na večini ostalih območij. Zaradi tega tudi v tem programskem osnutku ni predvidena bistvena sprememba v udeležbi zasebnega sektorja, ampak se bo zasebna gradnja razvijala v glavnem v skladu s celotnim trendom razvoja stanovanjske graditve.

Če bi primerjali udeležbo zasebnega sektorja v skupnih stanovanjskih površinah, bi bila znatno večja, ker je poprečna površina zasebnega stanovanja večja kot družbenega. Vendar se poprečna površina zasebnega stanovanja postopno zmanjšuje, ker se stalno povečuje število etažnih stanovanj v zasebni lastnini.

6. Stavbna zemljišča

Na osnovi predvidenega števila stanovanj, njihove strukture po vrstah in lastništvu se globalno ocenjujejo potrebne površine stavbnih zemljišč samo za novogradnjo stanovanj. Ta zemljišča morajo biti v tem obdobju na razpolago graditeljem. To se pravi, da morajo biti na teh zemljiščih izvedeni vsi urbanistični in ostali pripravljani postopki. Ravno tako je potrebno oceniti, kakšna bo poprečna cena komunalno opremljenega stavbnega zemljišča.

Pri novelaciji urbanističnega programa za obalno območje je potrebno upoštevati smernice in proporce programa stanovanjske izgradnje.

a) Skupaj potrebna nezazidana stavbna zemljišča	600.000 m ²
– komunalno opremljena	480.000 m ²
– komunalno neopremljena	120.000 m ²
b) Poprečna cena komunalno opremljenega stavbnega zemljišča	210 din/m ²

V površino potrebnih stavbnih zemljišč so računana zemljišča, ki naj bi bila s predvideno gradnjo zazidana. V zazidano površino so štete ceste, hodniki oziroma pločniki, parkirni prostori stanovanjskih sosesk, dvoriščni prostori, zelenice, vezane na stanovanja in površine pod samimi stavbami.

Na osnovi dejanskega stanja in perspektivnega načina gradnje predpostavljamo, da bo večina stavbnih zemljišč, oddajanih v gradnjo, predhodno komunalno opremljenih. Zaradi tega je predvideno, da se bo 80 % zemljišč načrtno komunalno uredilo. Pod komunalno neopremljenimi zemljišči so zajeta tudi zemljišča z delno komunalno ureditvijo, kot na primer s cestami. Takih zemljišč naj bi bilo predvidoma okoli 20 %. Posebno pridejo v tej kategoriji v poštev stavbna zemljišča izven strnjenih urbanih naselij, kot na primer na podeželju.

Če računamo na število prebivalcev, ki naj bi se selilo v programirana stanovanja, bi prišlo na stanovalca poprečno okoli 65 m² zazidane površine, kar ustreza zmerni gostoti stanovanjskih naselij. Če pa primerjamo odnos med stanovanjskimi in zazidanimi površinami, potem bi prišlo približno na 4 m² zazidane površine 1 m² uporabne stanovanjske površine.

Pri poprečni ceni komunalno opremljenega stavbnega zemljišča je vračunana odškodnina za zemljišče in vsa komunalna infrastruktura, ki odpade na stanovanjska naselja. Program je baziran na sedanjih cenah glede na to, da so tudi vsi ostali elementi bazirani na izhodiščih iz leta 1972. Razmerja se bistveno torej ne bodo spreminjala, lahko pa se spreminjajo nominalne vrednosti, kar je odvisno od splošnega razvoja v državi. Vsekakor pa je tudi na področju stanovanjskega gospodarstva treba težiti k čim večji stabilizaciji. Celotna zemljiška politika mora biti zasnovana na načelu, da pospešuje racionalno uporabo prostora in da se ne povečujejo stroški v odnosu na skupne stroške stanovanjske gradnje.

7. Območja graditve

Pretežna stanovanjska graditev se bo vršila na območjih mestnih naselij, in sicer tistih, ki so pokrita z izdelanimi zazidalnimi načrti. Sekundarna stanovanjska graditev se bo nadaljevala tudi na podeželju, to je v izvenmestnih naseljih, predvsem tistih, ki ležijo na obrobni predelih urbanega območja in tistih, kjer se vrši večja dnevna migracija. Zaradi tega naj skupščini občine Izola in občine

Piran čim preje sprejmeta urbanistične rede za naselja izven urbanih območij, oziroma zazidalne načrte, če je to predvideno po urbanističnem programu.

a) Število programiranih stanovanj v mestnih naseljih	2.950
– delež v odstotku	90,8 %
b) Število programiranih stanovanj v izvenmestnih naseljih	300
– delež v odstotku	9,2 %

Usmerjena stanovanjska graditev naj bi se vršila na zazidalnih območjih, kjer je prostor racionalno izkoriščen ter je torej zazidava gostejša in kjer so stroški komunalno opremljenega zemljišča sorazmerno ugodni. Za ta območja bi bilo potrebno sprejeti odloke o etapni gradnji. S tem bi se občine (ceste) in komunalne organizacije (vodovod, elektrika, kanalizacija, telefon) obvezale, da bodo šli stroški za sekundarno komunalno opremljanje v njihovo breme. Na ta način bi prišli do dejanskih stroškov, ki naj bremene stanovanja in so osnova za odmerjanje stanarine.

Zazidalna območja, ki pridejo v poštev za usmerjeno stanovanjsko graditev, so po posameznih občinah naslednja:

Občina Koper

Zazidalno območje „Za gradom“. Zazidalni načrt je sprejet. Vsebuje 118 objektov s 1268 stanovanji. Cena zemljišča je kalkulirana s 35 dinarji po m², medtem ko bi skupni stroški za komunalno opremljanje znašali 1.450.000 dinarjev po hektarju. Skupni stroški komunalno opremljenega zemljišča za to zazidalno območje znašajo po predračunu 18.180.000 dinarjev.

Naslednje zazidalno območje, ki bi imelo pogoje za usmerjeno gradnjo, je „Žusterna III“. Zazidava tega območja bi bila tudi v skladu z načelno urbano usmeritvijo obalnega območja, da se mesta postopno združujejo. To območje je namreč nadaljevanje gradnje od Kopra proti Izoli. Za to območje je priprava zazidalnega načrta v programu sklada za urejanje stavbnih zemljišč. Območje obsega okoli 36 ha. Po programu je predvideno zgraditi na tem območju 150 objektov z 2100 stanovanji, to se pravi, da bi poprečno prišlo na objekt 2400 m² zazidalne površine. Pri izdelavi zazidalnega načrta je treba proučiti možnosti za večjo zgostitev, ker nekatere primerjave kažejo, da je v blokovni oziroma visoki zazidavi možno na enem hektarju nastaniti okoli 373 prebivalcev. To je predvsem treba izvršiti zaradi zmanjšanja stroškov na eno stanovanje. Skupni stroški za opremljeno stavbno zemljišče so namreč predvideni v višini 90.250.000 dinarjev ali poprečno po m² 250 dinarjev, kar je sorazmerno visoko, zaradi česar je potrebna detajlna analiza ureditve in stroškov.

Za občino Koper se alternativno postavlja možnost, da se za naslednje zazidalno območje, ki bi imelo pogoje za usmerjeno gradnjo poleg „Žusterna III“ postavi „Prisoje“.

Občina Izola

Zazidalno območje „Ulice oktobrske revolucije“, kjer je predvideno 25 objektov s 520 stanovanji. Sredstva, ki bodo potrebna za odkup zemljišč in komunalno opremljanje, bodo predvidoma znašala 3.675.000 dinarjev. To je sorazmerno zelo nizko, vendar je upoštevati, da je cestna povezava že delno dograjena, kakor tudi kanalizacija. Pri tem niso upoštevani stroški za nadomestna stanovanja, ki jih je treba dodeliti stanovalcem v hišah, ki se bodo porušile.

Za občino Izola se poleg zazidalnega območja „Ulica oktobrske revolucije“ postavi zazidalno območje v „Kajuhovi ulici“ in kompleks ob Kosovi ulici ter Jagodje II.

Občina Piran

V piranski občini po sprejetih zazidalnih načrtih ne obstajajo večja nezazidana stavbna zemljišča, kjer bi se lahko skoncentrirala gradnja v večjem obsegu, ki bi opravičevala etapni sistem gradnje. Zaradi tega je potrebno izdelati zazidalni načrt „Lucija III“, kjer je podana možnost za izgradnjo 2000 do 2200 stanovanj. Na takem območju je možno pristopiti k usmerjeni gradnji, ki bi trajala več let.

Odločitev:

Pred odločitvijo o tem, v katero območje se bo usmerjala gradnja, je potrebno podati ponovne izračune o gradbeni ceni stanovanj in zbrati ponudbe gradbenih organizacij.

8. Potrebna finančna sredstva za predvideni obseg stanovanjske graditve

Za programirani obseg stanovanjske graditve morajo biti zagotovljena finančna sredstva. Osnovni vir so sredstva iz stanovanjskega prispevka zaposlenih v družbenem in zasebnem sektorju ter upokojenih in invalidnih oseb. Ostala sredstva so predvsem bančna sredstva in sredstva, ki jih vlagajo občani za reševanje svojih stanovanjskih problemov.

Izračun potrebnih sredstev je izdelan za kompleksno stanovanjsko graditev tako za odkup zemljišč in komunalno opremljanje kot za stanovanjske zgradbe. Kot osnova za izračun so vzete poprečne cene za m² stanovanjske površine iz leta 1972. Potrebna sredstva so ocenjena tako za družbeno gradnjo, v tem pa posebej za gradnjo iz solidarnostnega sklada, kot tudi za zasebno gradnjo.

	Izola	Koper	Piran	Obala
Skupna potrebna sredstva v letih 1972–1976 (v 000 din)	105.425	401.932	151.548	658.905
a) sredstva za komunalno opremljanje (v 000 din)	19.000	78.000	29.000	126.000
b) sredstva za stanovanjsko graditev (v 000 din)	86.425	323.932	122.548	532.905
– za družbeno gradnjo	58.000	207.317	74.138	339.455
– od tega za gradnjo iz solidarnostnega sklada	16.520	80.460	20.820	117.800
– za zasebno gradnjo	28.425	116.615	48.410	193.450

Za predlagani program novogradnje stanovanj je potrebno zagotoviti zaokroženo 66 milijard S-din, to je poprečno dobrih 13 milijard na leto. Torej približno toliko, kot je znašala celokupna vrednost izvršenih del na področju stanovanjskega gospodarstva v letu 1971. V tem obsegu del v letu 1971 so bile namreč zajete tudi rekonstrukcije in investicijsko vzdrževanje ter druga večja dela na stanovanjskem fondu. Vendar ta primerjava dokazuje, da je realizacija predvidenega programa možna.

Od predvidenih sredstev za investicijske posege na področju stanovanjskega gospodarstva je v tem programu zajetih 80 % sredstev, ki naj bi se namenila za novogradnjo. Ostalih 20 % pa je namenjenih za ostale investicijske posege, predvsem za rekonstrukcije stanovanj v starih mestnih jedrih.

Na osnovi sedanjih poprečnih cen za odkup stavbnih zemljišč in stroškov za kompletno komunalno opremljanje je predvideno, da je treba 19,1 % od potrebnih sredstev nameniti za te namene.

Sredstva za čisto stanovanjsko gradnjo, torej brez upoštevanja stroškov za komunalno opremljanje zemljišča, se delijo na stanovanja v družbeni lastnini 63,7 % in na stanovanja v zasebni lastnini 36,3 %. Pri sredstvih za stanovanja v zasebni lastnini so zajeta lastna sredstva in krediti. Od sredstev za družbeno gradnjo je 34,7 % namenjenih za gradnjo najemnih stanovanj preko solidarnostnih skladov.

Pri izračunu potrebnih sredstev za programirani obseg stanovanjske graditve je bila upoštevana poprečna sedanja cena 3.560 dinarjev za 1 m² uporabne stanovanjske površine. V kolikor se bodo cene gradbenih storitev v naslednjem obdobju povečale, se morajo povečati v skladu s splošnim porastom cen. V tem primeru pa se bodo recipročno povečevala tudi sredstva, tako da bodo razmerja v izhodiščnih izračunih ostala stabilna.

Viri sredstev (v 000 din)	Izola	Koper	Piran	Obala
a) Sredstva za stanovanjsko graditev, ki jih organizacije vlagajo po 11. členu zakona o programiranju in financiranju stanovanjske graditve v sklad skupne porabe	48.790	188.248	57.610	294.648
b) Sredstva za stanovanjsko graditev, ki jih organizacije dodatno vlagajo v sklad skupne porabe	4.068	16.840	14.780	35.688
c) Sredstva, ki jih skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja izdaja za stanovanjsko graditev	4.025	11.357	5.408	20.790

– od tega sredstva, ki jih vplačuje v solidarnostni sklad	1.202	3.384	1.612	6.198
d) Sredstva za stanovanjsko graditev, ki jih plačujejo občani, ki uporabljajo pri opravljanju samostojne dejavnosti dopolnilno delo drugih oseb	2.184	5.320	1.492	8.996
e) Bančna sredstva	32.544	126.108	44.748	203.400
f) Sredstva iz stanarin	19.180	72.800	34.500	126.480
– od tega:				
– amortizacijska sredstva	5.850	22.204	10.523	38.577
– ostala sredstva	13.330	50.596	23.977	87.903
g) Sredstva občanov	31.628	120.579	45.465	197.672
h) Ostali viri sredstev	2.680	11.250	5.360	19.280
Skupna razpoložljiva sredstva:	145.103	552.500	209.361	906.964

Pri virih sredstev so zajeta vsa sredstva, ki se oblikujejo na področju stanovanjskega gospodarstva oziroma za njegove potrebe. Sredstva, ki se izdvajajo iz osebnih dohodkov, so izračunana za leto 1972 na osnovi veljavnih instrumentov, za nadaljnja leta pa na osnovi predlaganih odstotkov za izdvajanje za stanovanjske potrebe. Ostala sredstva so ocenjena. Pri sredstvih iz stanarin je napravljen aproksimativen izračun pod predpostavko, da se bo v letu 1973 pričelo postopno uveljavljati stroškovne stanarine, ki naj bi v letu 1977 dosegle polno višino. Pri tem je upoštevan koeficient 3,4; to je odnos stroškovnih stanarin v letu 1977 nasproti sedanji ravni. Pri izdajanju za amortizacijo je vzeta odstotek 30,5. Do teh elementov je prišlo stanovanjsko podjetje v Kopru, ko je izvršilo poskusno revalorizacijo dela stanovanjskega fonda in izračunalo višino stroškovnih stanarin ter zneske, ki odpadejo na vsako leto pri postopnem zviševanju.

V solidarnostne sklade se bo v letih 1973 do 1976 nabralo po predlaganih instrumentih izdvajanja okoli 146 milijonov dinarjev sredstev, kar predstavlja solidno bazo za začetovanje politike družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu. Na osnovi orientacijske prognoze predvidevamo, da bo okoli 10 % teh sredstev uporabljeno za diferencirano subvencioniranje stanarin, medtem ko bi bila ostala sredstva namenjena za gradnjo in rekonstrukcijo najemnih stanovanj. Z vročevanjem sredstev v poslovni banki naj bi skladi pritegnili še dodatna sredstva, tako da bi povečali svojo investicijsko dejavnost.

V virih sredstev ni predvideno direktno izdvajanje sredstev za stanovanjsko graditev iz proračunov, razen sredstev preko cestnih skladov za izgradnjo cestne mreže pri etapni gradnji. Proračuni bodo namreč že obremenjeni s povečanim prispevkom iz osebnih dohodkov za proračunske potrošnike in urejanjem skupnih problemov stanovanjskih sosesk.

D. Časovne stopnje uresničevanja programa

Predloženi srednjeročni program stanovanjske graditve je izdelan v globalu za petletno obdobje in ne vsebuje prognoze oziroma ocene po posameznih letih. Vendar je za začetovanje bodoče stanovanjske politike in sprejemanje osnovnih odločitev tako glede zbiranja sredstev za enostavno in razširjeno reprodukcijo kot tudi za njihovo racionalno trošenje dovolj zanesljiva in utemeljena podlaga. V sedanji fazi, ko se nova zakonodaja s tega področja šele uvaja in so nekateri predpisi še v pripravi, ni na razpolago dovolj elementov, da bi se moglo čim bolj realno predvideti gibanja in dinamiko po letih.

Na osnovi sprejetega srednjeročnega programa se bodo morali izdelovati letni plani, ki bodo predstavljali konkreten program dela in delovnih akcij na področju stanovanjskega gospodarstva. Zaradi tega bodo morali pri sestavljanju letnih planov sodelovati vsi zainteresirani činitelji. Glavni nosilec planiranja pa bo morala postati interesna stanovanjska skupnost, ki bo na samoupravni osnovi usmerjala razvoj stanovanjskega gospodarstva in odločala o razdelitvi in uporabi sredstev.

Dinamika dotoka sredstev je prvenstveno odvisna od celotnega gospodarskega oziroma družbenega razvoja zlasti zaradi tega, ker je 40 % sredstev za investicijsko dejavnost direktno odvisnih od gibanja osebnih dohodkov.

Pri sprejemanju tega dokumenta se bo potrebno dokončno odločiti za območja, na katerih se bo vršila intenzivna stanovanjska gradnja in določiti prioriteten red izgradnje.

Do konca prvega polletja leta 1974 je potrebno izdelati analizo sprovajanja s tem programom načrtane stanovanjske politike in uvajanja nove zakonodaje s področja stanovanjskega gospodarstva ter po potrebi predlagati spremembe tega programa stanovanjske graditve.

II. del tega programa z naslovom „Program stanovanjske graditve za obdobje 1972–1976“ se objavi v Uradnih objavah.

Št.: 30-17/71

Koper, 25. aprila 1973

Predsednik:

JANKO KOSMINA, l. r.

Na podlagi 58. člena zakona o splošnem ljudskem odporu (Uradni list SRS, št. 28/71) in 40. člena statuta Obalnega sveta Koper je Obalni svet Koper na seji dne 25. aprila 1973 sprejel

O D L O K

O USTANOVITVI POVELJSTVA PARTIZANSKIH ENOT V OBČINAH IZOLA, KOPER IN PIRAN

1. člen

Ustanovi se skupno poveljstvo partizanskih enot v občinah Izola, Koper in Piran (v nadaljnjem besedilu: poveljstvo).

2. člen

Poveljstvo vodi in združuje delovanje partizanskih enot v občinah in je odgovorno za njihovo mobilizacijsko in bojno pripravljenost.

Poveljstvo izvršuje smernice in stališča skupščin in svetov za narodno obrambo občin Izola, Koper in Piran, Obalnega sveta Koper ter navodilo glavnega štaba in pristojnega coneškega štaba.

3. člen

Poveljstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- obravnava v sodelovanju s coneškim štabom razvoj, opremljenost, normative in merila za partizanske enote na območju obalnih občin Izola, Koper in Piran;

- proučuje okolje, na katerem bodo delovale partizanske enote, način, obliko in taktiko boja v različnih vojnih razmerah in pripravlja taktične in druge načrte za delovanje partizanskih enot;

- predlaga svetom občinskih skupščin za narodno obrambo nabavo opreme in oborožitve ter nabavo materialnih in tehničnih sredstev za partizanske enote;

- usklajuje delovanje partizanskih enot z enotami JLA;

- predlaga svetom za narodno obrambo ustrezno reševanje organizacijskih in kadrovskih vprašanj, sestavo in ustanavljanje novih partizanskih enot;

- skrbi za enotno izvajanje navodil za organiziranje in pripravljanje ter za načrtovanje in enotno izvajanje vzgoje in urjenja;

- usklajuje opremljanje partizanskih enot in druga vprašanja pri izvrševanju načrtov, navodil in smernic za splošni ljudski odpor;

- opravlja druge zadeve v skladu z določili tega odloka in drugih predpisov.

4. člen

Poveljstvo je poseben organ partizanskih enot. V poveljstvo se imenujejo ali sprejemajo osebe iz sestava partizanskih enot ter drugi strokovni delavci.

Člane poveljstva imenujejo in postavljajo sveti za narodno obrambo občin Izola, Koper in Piran.

5. člen

Stalni sestav poveljstva partizanskih enot tvori delovna skupnost.

6. člen

Finančna sredstva za oborožitev, opremljanje in urjenje partizanskih enot, ki jih ustanovijo občinske skupščine, se zagotovijo s finančnim načrtom sklada za financiranje obrambnih priprav na podlagi sprejetega razvojnega načrta. Ta sredstva se poveljstvu dodeljujejo kot namenska sredstva.

Finančna sredstva za osebne dohodke, materialne izdatke in funkcionalne izdatke poveljstva se zagotovijo iz sredstev proračunov občin Izola, Koper in Piran po merilih, ki veljajo za financiranje drugih državnih organov.

7. člen

Za financiranje dejavnosti poveljstva se ustanovi poseben račun, ki se glasi: „Poseben račun poveljstva partizanskih enot obalnih občin“.

8. člen

Finančni načrt in zaključni račun posebnega računa poveljstva partizanskih enot sprejme poveljstvo partizanskih enot obalnih občin in ga potrjuje sveti za narodno obrambo občin Izola, Koper in Piran.

9. člen

Finančne, administrativne in druge strokovne zadeve za poveljstvo opravlja služba poveljstva.

10. člen

Službo poveljstva vodi načelnik poveljstva, ki v mirnem času opravlja to funkcijo kot poklicno dolžnost.

Načelnik poveljstva organizira delo službe in je neposredni disciplinski starešina delavcev, zaposlenih v službi poveljstva.

Načelnik poveljstva je odredbodajalec posebnega računa poveljstva partizanskih enot.

Načelnik poveljstva lahko pooblasti za podpisnika tudi drugo osebo iz poveljstva partizanskih enot.

11. člen

Pravice in dolžnosti iz delovnega razmerja članov poveljstva, ki opravljajo to funkcijo kot poklicno dolžnost, se določijo v splošnih aktih, ki jih sprejme delovna skupnost in načelnik poveljstva v soglasju s sveti za narodno obrambo.

Splošni akti morajo biti sprejeti v roku 3 mesecev od uveljavitve tega odloka; do njihovega sprejema se za delavce iz prejšnjega odstavka uporabljajo akti delovne skupnosti Obalnega sveta Koper.

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 8-1/73

Koper, 25. aprila 1973

Predsednik

JANKO KOSMINA, l. r.

Soglasja skupščin:

skupščine občine Koper, št. 8-1/73 z dne 28/2-1973

skupščine občine Izola, št. 8-7/73 z dne 27/2-1973

skupščine občine Piran, št. 8-3/73 z dne 27/2-1973

OBČINA KOPER

Na podlagi 53. člena zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 13/72) in 119. člena statuta občine Koper je skupščina občine Koper na skupni seji občinskega zbora in zbora delovne skupnosti dne 8. maja 1973 sprejela

O D L O K

O DOLOČITVI KRITERIJEV ZA SOCIALNO OGROŽENOST KMETA – BORCA NOV KOT POGOJA ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO VARSTVENEGA DODATKA

1. člen

Kmet – borec NOV, s priznano udeležbo v NOV v dvojnem trajanju pred 9. septembrom 1943 oziroma 13. oktobrom 1943 (v nadaljnjem besedilu kmet – borec), pridobi pravico do varstvenega dodatka, če je socialno ogrožen.

Za socialno ogroženega se šteje kmet – borec, če sam in njegovi družinski člani nimajo tolikšnih mesečnih dohodkov, ki bi presegli mejni znesek najnižjega pokojninskega prejemka, ki ga za vsako tekoče leto določi skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

2. člen

Varstveni dodatek je enak razliki med mejnim zneskom najnižjega pokojninskega prejemka in seštevkom starostne pokojnine kmeta – borca ter deležem dohodka ki odpade na kmeta – borca.

3. člen

Za člane družine kmeta – borca, katerih redni dohodki vplivajo na pravico in višino varstvenega dodatka se štejejo zakonci ter otroci in starši, ki živijo s kmetom – borcem na kmetiji.

Delež dohodkov, ki pride na kmeta – borca, se dobi tako, da se vsi redni dohodki delijo na kmeta – borca, zakonca, otroke in starše,

ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu in na člane njihovih družin, ki jih kmet — borec ali njegov otrok preživlja in živijo z njim v skupnem gospodinjstvu.

Dohodki se delijo tudi na prevžitkarje, ostarele ali delanezmožne sorodnike kmeta borca, če so brez dohodkov in živijo z njim na kmetiji.

4. člen

Za redne dohodke od kmetijske dejavnosti se šteje katastrski dohodek iz preteklega leta, povečan dvakratno.

Če na kmetiji živi več kmetov — borcev s pravico do starostne ali družinske pokojnine — po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov se katastrski dohodek šteje v dejanskem znesku.

Kmetom — borcem iz IV. proizvodnega okoliša katastrskih občin in kmetom — borcem, ki so bolni, nepokretni ali rabijo tujo pomoč in nego ter samohranilcem se pri določitvi varstvenega dodatka katastrski dohodek ne upošteva.

Za samohranilca se šteje kmet — borec, ki živi sam ali v družinski skupnosti z drugimi delanezmožnimi sorodniki in nima ožjih družinskih članov, ki bi imeli redne dohodke.

Za delanezmožnega člana družinske skupnosti se šteje oseba, ki je stara nad 60 let, otroci, ki se šolajo, vojaški invalidi od I. do V. skupine in tiste osebe, ki dokažejo nesposobnost za delo z izvidom in mnenjem zdravnika javne zdravstvene službe.

5. člen

Za redne dohodke članov družinske skupnosti iz 3. člena se štejejo:

— poprečni mesečni dohodek iz delovnega razmerja preteklega leta zmanjšan za 67 %.

— pokojnina družinskega člana izplačana za mesec december preteklega leta zmanjšana za 70 %;

— dohodek od samostojne poklicne dejavnosti in redni dohodek od stavb in premoženja iz preteklega leta, ki je bil podlaga za odmero davka.

6. člen

Med redne dohodke se ne štejejo invalidski prejemki po zakonu o vojaških vojnih invalidih, družbene denarne pomoči, otroški dodatek, dodatek za tujo pomoč in nego, invalidnina po predpisih o invalidskem zavarovanju, prejemki iz naslova odlikovanj, nagrade učencev v gospodarstvu in štipendije.

7. člen

Novi redni dohodki v gospodinjstvu se upoštevajo od prvega dne naslednjega meseca po nastanku.

8. člen

Kmetu — borcu, upravičencu do varstvenega dodatka, ki je zaradi hujše bolezni, elementarnih nesreč ali drugih okoliščin začasno v težkem materialnem ali socialnem položaju, se lahko dodeli občasna družbena pomoč.

Pomoč se lahko dodeli največ dvakrat letno v posameznem kalendarjem letu in se izplača največ do zneska, ki je enak poprečnemu znesku starostne pokojnine in varstvenega dodatka kmetov — borcev v občini.

9. člen

Za izvrševanje tega odloka in določb zakona o starostnem zavarovanju kmetov glede priznanja pravic do varstvenega dodatka kmetom — borcem je pristojna komisija za zadeve borcev NOV skupščine občine Koper.

Komisija odloča o priznanju pravic po tem odloku z odločbo, po predhodnem mnenju občinske organizacije ZZB NOV.

Zoper odločbo komisije je dovoljena pritožba na republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo SR Slovenije.

10. člen

Finančna sredstva za kritje polovice izdatkov iz naslova varstvenega dodatka priznanega kmetom — borcem se zagotovijo v proračunu občine, polovico pa zagotovi SR Slovenija.

Celotni znesek izplačuje podružnica skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja Koper skupno s starostno pokojnino.

11. člen

Zneski priznavalnin, ki so bili v letu 1973 posameznim kmetom — borcem že izplačani se upoštevajo (odbijejo) ob plačilu varstvenega dodatka.

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah, uporablja pa se od 1. januarja 1973.

Št.: 191F-1/73

Koper, 8. maja 1973

Podpredsednik

MITJA LOGAR, dipl. ekon., l. r.

Na podlagi 4. člena zakona o petdnevnem delovnem tednu v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 8/69), II. točke odloka o razporeditvi delovnega časa v okviru petdnevnega delovnega tedna (Uradni list SRS, št. 51/71) in 119. člena statuta občine Koper, je skupščina občine Koper na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 8. maja 1973 sprejela

O D L O K

O DOLOČITVI DELOVNEGA ČASA V UPRAVNIH IN DRUGIH ORGANIH TER ORGANIZACIJAH, KI OPRAVLJAJO ZADEVE JAVNEGA POMENA

1. člen

S tem odlokom se določa delovni čas za občinske državne organe in organizacije na območju občine Koper, ki opravljajo zadeve javnega pomena.

2. člen

Delovni čas za organe in organizacije iz prejšnjega člena traja:

a) od 1. septembra do 31. maja naslednjega leta
— v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7. do 15. ure,
— v sredo od 7. do 17. ure;

b) od 1. junija do 31. avgusta
— v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 6. do 14. ure,
— v sredo od 6. do 16. ure.

Sobota in nedelja sta dela prosta dneva.

3. člen

Uradne ure za sprejemanje strank pri občinskih upravnih organih so ob ponedeljkih in petkih od 9. do 12. ure; ob sredah pa:

a) od 1. septembra do 31. maja od 9. do 12. in od 15. do 17. ure,
b) od 1. junija do 31. avgusta od 9. do 12. in od 14. do 16. ure.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se v prijavnih in matičnih službah, službah potnih listin in prometa sprejemajo stranke tudi v torkih in četrtekih od 9. do 12. ure, medtem ko so uradne ure za sprejemanje strank v sprejemni pisarni vse delovne dneve ves delovni čas.

4. člen

Ob sobotah se zagotovi dežurna služba pri organih, če to terjajo potrebe službe in narava dela. O potrebi in obsegu dežurstva odloča predstojnik organa.

5. člen

Obratovalni čas za delovne organizacije, v katerih imajo razporeditev ter začetek in konec delovnega časa med dnevom javen pomen (51. člen TZDR) bo urejen s posebnim predpisom.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok preneha veljati odlok o delovnem času občinskih organov (Uradne objave št. 3/68).

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 14-1/73

Koper, 8. maja 1973

Podpredsednik

MITJA LOGAR, dipl. ekon., l. r.

Na podlagi 48. in 24. b člena temeljnega zakona o organizaciji prevozov z motornimi vozili (Uradni list SFRJ, št. 27/65 in 30/68) 3. in 8. člena temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26/65 in 15/67), 26. in 27. člena zakona o organizaciji cestnega prometa z motornimi vozili (Uradni list SRS, št. 4/71) ter na podlagi 119. člena statuta občine Koper je skupščina občine Koper na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 8. maja 1973 sprejela

ODLOK
O AVTOTAKSI SLUŽBI NA OBMOČJU
OBČINE KOPER

1. člen

S tem odlokom se določijo splošni in posebni pogoji za opravljanje storitev javnega prevoza potnikov in prtljage z avtotaksiji na območju občine Koper.

2. člen

Prevoz potnikov in prtljage z avtotaksiji sme opravljati samo tisti, ki ima ustrezno obrtno dovoljenje izdano od pristojnega upravnega organa občine Koper.

3. člen

Prevozi z avtotaksiji se opravljajo s postajališča za avtotaksije ali z mesta, ki ga določi naročnik.

4. člen

Postajališča za avtotaksije so posebni javni parkirni prostori, na katerih lahko parkirajo le avtotaksiji.

Postajališča za avtotaksije določi na predlog komisije za proučevanje prometa občine Koper, upravni organ pristojen za komunalne zadeve, pri čemer upošteva število avtotaksijev.

Organizacijo parkiranja avtotaksijev na njihovih postajališčih določi upravni organ, pristojen za komunalne zadeve. Pri tem mora organ upoštevati, da je prevoz z avtotaksiji organiziran stalno (ob delavnikih, nedeljah in praznikih, podnevi in ponoči).

Dnevna služba se opravlja od 5. do 22. ure.

5. člen

Za uporabo postajališča iz 4. člena plačujejo vozniki avtotaksijev komunalno takso.

6. člen

Vozniki avtotaksijev imajo ob enakih pogojih pravico do parkiranja na vseh postajališčih za avtotaksije.

7. člen

Postajališče mora biti označeno s predpisanim prometnim znakom, številko postajališča in s cenikom za prevoze z avtotaksiji.

Na postajališču morajo biti označeni prostori (boksi) za parkiranje vozil. Na začetku in koncu postajališča je treba izpisati označbo TAXI.

Vsako postajališče mora biti praviloma opremljeno z javnim telefonom za sprejemanje naročil, ki ga smejo uporabljati vsi vozniki avtotaksijev.

Namestitev telefona in cenika financirajo vozniki avtotaksijev, vzdrževanje postajališč (označba, prometni znaki, čiščenje) pa financira skupščina občine Koper.

8. člen

Voznik avtotaksija sprejema potnike in prtljago na postajališču, po razporedu, ki mu je določen.

Voznik avtotaksija je dolžan, če je prost, sprejeti potnike tudi izven postajališča, vendar na način, da ne ovira ostalih udeležencev v cestnem prometu.

9. člen

Na postajališču se vozila razporejajo po času prihoda.

Voznik mora biti na postajališču ali v vozilu ali v neposredni bližini vozila.

10. člen

Voznik avtotaksija je dolžan v delovnem času, če je prost, prevzeti vsako naročilo, ki se zahteva neposredno ali po telefonu, ne glede na dolžino vožnje.

Voznik avtotaksija ni dolžan voziti osebe, ki kaže znake vinjenosti, napadalnosti in tudi ne osebe, ki bi s svojimi stvarmi, obleko ali na kakšen drug način poškodovala vozilo razen v primeru dajanja pomoči osebam, ki so se ponesrečile v prometni nesreči ali kako drugače.

11. člen

Voznik avtotaksija je dolžan sprejeti tudi potnikovo prtljago, če jo lahko spravi v prtljažnik oziroma na streho vozila. Prtljago namešča in izdaja voznik avtotaksija.

12. člen

Na postajališču izbere potnik vozilo po vrstnem redu, lahko pa tudi po lastni izbiri.

Naročilo po telefonu prevzame vedno prvi voznik, ki je na vrsti, če vozilo ustreza naročniku.

13. člen

Cilj vožnje določi potnik, ki naroči vozilo.

Voznik avtotaksija je dolžan zahtevano vožnjo opraviti po najkrajši oziroma najprimernejši poti.

Voznik mora imeti ves čas vožnje vključen taksimeter, ki ga vključi v trenutku odhoda.

14. člen

V primeru, da voznik ne more dokončati začete vožnje ali prevzeti naročila, je dolžan v najkrajšem času zagotoviti potniku ali naročniku drugo vozilo.

15. člen

Avtotaksi vozilo mora biti opremljeno tako, da ima:

1. svetlobni napis TAXI,
2. taksimeter v brezhibnem stanju,
3. tarifni cenik,
4. označeno firmo (ime, priimek, naslov).

Avtotaksi vozilo mora biti opremljeno tudi z dodatno opremo (vrečko z osnovnim toaletnim priborom in gasilnim aparatom). Opremljenost vozila ugotavlja pooblaščen organizacija za opravljanje tehničnih pregledov.

16. člen

Oprema, ki je določena v 15. členu, mora biti nameščena v štirih mesecih po uveljavitvi tega odloka.

17. člen

Znak TAXI se namesti na sredino sprednjega dela strehe. Ponoči mora biti znak razsvetljen.

Znak TAXI mora biti ustrezne velikosti, najmanj pa 21 x 8 cm. Znak je rumene barve na črni podlagi.

18. člen

Taksimeter mora biti usklajen z dovoljeno tarifo in zaplombiran v skladu s predpisi o kontroli meril in plemenitih kovin.

Taksimeter mora biti nameščen na vidnem mestu za potnike.

19. člen

Avtotaksi vozilo mora biti med obratovanjem čisto in vzdrževano. Avtotaksi vozilo mora razen splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje tehnične pogoje:

1. od leta izdelave ne sme biti starejši kot 10 let,
2. imeti mora štiri vrata, ki se odpirajo v smeri vožnje in mora biti registrirano na najmanj 4 osebe računajoč tudi voznika,
3. vozilo mora imeti brezhibno notranjo razsvetljavo in ogrevanje.

20. člen

Voznik avtotaksija mora za pridobitev obrtnega dovoljenja izpolniti vse pogoje, ki jih predpisujejo ustrezni predpisi.

21. člen

Vozniku avtotaksija se odvzame obrtno dovoljenje:

1. ob pogojih, ki jih določa zakon,
 2. če opravlja avtotaksi storitev v nasprotju z določbami tega odloka,
 3. če v štirih mesecih v vozilu ne namesti taksimetra.
- Utemeljen predlog za odvzem obrtnega dovoljenja da pristojni inšpekcijski organ.

22. člen

Voznik avtotaksija mora imeti in voditi delovodnik (knjiga, vožnje), ki ga predpiše pristojni občinski organ.

V delovodnik mora vpisati vse podatke o opravljenih vožnjah.

23. člen

Za prevoz z avtotaksiji določi skupščina občine Koper maksimalne cene na predlog pristojnega organa za družbeno kontrolo cen.

V ceniku avtotaksi storitev morajo biti navedeni pogoji in način zaračunavanja avtotaksi storitev.

24. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja inšpekcija za promet po 26. in 27. členu zakona o organizaciji cestnega prometa z motornimi vozili.

25. člen

Z denarno kaznijo do 300 dinarjev se kaznuje za prekršek voznik avtotaksija:

1. če opravlja avtotaksi prevoz z neustreznim vozilom (15., 17., 18. in 19. člen);
2. če se pri uporabi avtotaksi postajališča ne ravna po določilih tretjega odstavka 4. člena;
3. če pri uporabi avtotaksi postajališča in sprejemanju potnikov oziroma naročil za vožnjo ravna v nasprotju z določili 8. člena, prvega odstavka 10. člena ter prvega odstavka 11. člena tega odloka;
4. če ne pelje po najkrajši ali najprimernejši poti do cilja ali če pri vožnji ne vključi taksimeter (13. člen),
5. če ne zagotovi drugo vozilo, ko ne more sam dokončati začete vožnje, ali če ne more izvršiti naročila (14. člen).
6. če v redu ne vodi delovodnika (22. člen).

26. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 34-4/73

Koper, 8. maja 1973

Podpredsednik

MITJA LOGAR, dipl. ekon., l. r.

Na podlagi 24. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Uradni list SRS, št. 5/69) in 124. člena statuta občine Koper je skupščina občine Koper na seji občinskega zbora dne 8. maja 1973 sprejela

O D L O K

O RAZPISU NADOMESTNIH VOLITEV V
OBČINSKI ZBOR

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v občinski zbor skupščine občine Koper v volilni enoti št. 25, ki obsega naselja Marczige, Montinjan, Truške, Trsek, Bočaji, Kozloviči in Lopar.

2. člen

Nadomestne volitve bodo dne 17. junija 1973.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 020-2/73

Koper, 8. maja 1973

Predsedujoči:

MITJA LOGAR, dipl. ekon., l. r.

Na podlagi 13. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS, št. 20/65) skupščina občine Koper

R A Z P I S U J E

ŠTIRI PROSTA MESTA SODNIKOV OBČINSKEGA SODIŠČA
V KOPRU

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za sodnika po določilih temeljnega zakona o sodiščih splošne pristojnosti, naj se pismeno prijavijo v 30 dneh komisiji za volitve in imenovanja skupščine občine Koper. Stanovanje po dogovoru.

OBČINA PIRAN

Na podlagi 82. in 112. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. aprila 1973 sprejela

O D L O K

O DOPOLNITVI ODLOKA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH
STATUTA OBČINE PIRAN

1. člen

V prvem odstavku 3. člena odloka o spremembah in dopolnitvah statuta občine Piran (Uradne objave, št. 13/69 in 15/71) se za 12. točko doda nova točka, ki se glasi: „13. svet za turizem“.

2. člen

V prvem odstavku 4. člena se za zaporedno številko 12 doda nova zaporedna številka z naslednjim besedilom, ki se glasi:

„13. Svet za turizem: skrbi za načrtni razvoj turističnega gospodarstva občine Piran ter v zvezi s tem pripravlja gradivo za občinsko skupščino; analizira problematiko dela posameznih gostinsko-turističnih dejavnosti (gostinske dejavnosti, turistično posredovanje, gospodarjenje s počitniškimi domovi, zasebne sobe) ter problematiko delovanja posameznih delovnih organizacij s področja gostinsko-turistične dejavnosti; skrbi za organiziran pristop k opravljanju propagande in reklame gostinsko-turistične dejavnosti; daje iniciativo za sodelovanje dejavnikov s področja turizma in sodeluje z gostinsko-turističnimi in podobnimi delovnimi organizacijami z območja slovenske obale; obravnava vse druge dejavnosti, ki so povezane z gostinsko-turističnim gospodarstvom, kot so promet in zveze, trgovina, urejanje in vzdrževanje zelenih površin v naseljih, vzdrževanje, urejanje in zaščita morske obale, morja in javnih kopališč ter predlaga pristojnim svetom in organom v obravnavo posamezna vprašanja, ki se nanašajo na problematiko teh dejavnosti; sodeluje pri usklajevanju organiziranja posameznih prireditev; opravlja vsa druga opravila, ki so v zvezi s poslovanjem in razvojem gostinsko-turistične dejavnosti.“

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 011-4/73

Piran, 19. aprila 1973

Predsednik:

IVAN BAŽEC, l. r.

Na podlagi 82., 112. in 114. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. aprila 1973 sprejela

O D L O K

O DOPOLNITVI ODLOKA O SESTAVI SVETOV SKUPŠČINE
OBČINE PIRAN

1. člen

V 1. členu odloka o sestavi svetov skupščine občine Piran (Uradne objave, št. 13/69 in 15/71) se za zaporedno številko 12. doda nova zaporedna številka, ki se glasi:

„13. svet za turizem – 15 članov“.

2. člen

V 2. členu se za 12. točko drugega odstavka doda nova točka, ki se glasi:

„13. Svet za turizem (15 članov)

1. 2 člana izvoli občinska skupščina izmed odbornikov,
2. 2 člana delegira „Združeno hotelsko podjetje“ Portorož,
3. 1 člana delegira hotel „Piran“ Piran,
4. 1 člana delegira hotel „Riviera“ Portorož,
5. 1 člana delegira „Transturist“ Škofja Loka, hoteli Strunjan,
6. 1 člana delegira Zavod za turizem Portorož,
7. 1 člana delegira Obalna turistična zveza,
8. 1 člana delegira Gospodarska zbornica SRS, strokovni odbor za gostinstvo in turizem Koper,
9. 1 člana delegira Turistično društvo Portorož,
10. 1 člana delegira Komunalno podjetje Piran,
11. 1 člana delegira „Nanos“ Postojna, obrat Portorož,
12. 1 člana delegira Temeljna kulturna skupnost Piran,
13. 1 člana delegira Občinska zveza za telesno kulturo.“

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 021-5/73

Piran, 19. aprila 1973

Predsednik:

IVAN BAŽEC, l. r.

Na podlagi 68. člena zakona o financiranju družbeno političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 43/67, 40/68 in 43/70) in 82. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. aprila 1973 sprejela

ODLOK

O SPREMEMBI ODLOKA O USTANOVITVI SKLADA ZA UREJANJE MESTNEGA ZEMLJIŠČA V OBČINI PIRAN

1. člen

V naslovu odloka o ustanovitvi sklada za urejanje mestnega zemljišča v občini Piran (Uradne objave, št. 18/68) se za besedo „urejanje“ doda besedilo „in oddajanje“, beseda „mestnega“ pa se nadomesti z besedo „stavbnega“.

2. člen

1. člen se spremeni in se glasi: „Ustanovi se sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: sklad).“

3. člen

3. člen se spremeni in se glasi:

„Sklad skrbi za izdelavo urbanistične dokumentacije, za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč na območju občine Piran ter za zbiranje sredstev za financiranje teh nalog.

Za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč po prejšnjem odstavku se štejejo vsa dela v zvezi s pripravo, urejanjem in oddajanjem stavbnega zemljišča po določbah zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 42/66 in 20/71) in določbah odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča na območju občine Piran (Uradne objave, št. 18/71).“

4. člen

13. člen se spremeni in se glasi:

„Administrativno-finančno, materialno in strokovno tehnično poslovanje sklada opravlja samostojna uprava sklada.“

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 022-20/68-73

Piran, 19. aprila 1973

Predsednik:
IVAN BAŽEC, l. r.

Na podlagi 68. člena zakona o financiranju družbeno političnih skupnosti v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 36/64, 43/67, 40/68 in 43/70) in 82. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. aprila 1973 sprejela

ODLOK

O SPREMEMBI ODLOKA O USTANOVITVI CESTNEGA SKLADA OBČINE PIRAN

1. člen

11. člen odloka o ustanovitvi cestnega sklada občine Piran (Uradni glasnik, št. 5/II od 11/6-1965) se spremeni in se glasi:

„Administrativna, računovodska in strokovna opravila sklada opravlja samostojna uprava sklada za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč občine Piran.“

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 022-9/73

Piran, 19. aprila 1973

Predsednik:
IVAN BAŽEC, l. r.

Na podlagi 82. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. aprila 1973 sprejela

ODLOK

O POBRATENJU OBČIN PIRAN IN VIS

1. člen

Občina Piran iz socialistične republike Slovenije in občina Vis iz socialistične republike Hrvatske se pobratita, da bi ohranili trajen spomin na skupni boj med narodnoosvobodilno borbo, ko je bilo večje število borcev NOV, ki danes žive v občini Piran, v sestavu partizanskih enot NOV Jugoslavije na otoku Visu in jim je globoko vtisnjena v spomin gostoljubnost prebivalcev otoka Visa; da bi tedaj skovano bratstvo še naprej poglobljali kot bratstvo in enotnost narodov in narodnosti Jugoslavije in da bi pospešili sodelovanje med družbeno političnimi organizacijami ter sodelovanje v gospodarstvu, kulturi, športu in drugih dejavnostih.

2. člen

Predstavnik občine iz prejšnjega člena tega odloka bosta sklenila in podpisala sporazum o pobratenju.

3. člen

Ta odlok velja od dneva sprejema in se objavi v Uradnih objavah.

Št.: 021-4/73

Piran, 19. aprila 1973

Predsednik:
IVAN BAŽEC, l. r.

URADNI POPRAVEK

ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O DAVKIH OBČANOV V OBČINI PIRAN

Tretji odstavek 3. člena odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov v občini Piran se pravilno glasi:

„Zavezanci davka iz obrtnih dejavnosti, katerim opravljanje take dejavnosti ni glavni poklic, plačujejo od osnov do višine, določene za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih ali ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, poleg davka po stopnji 11,5 %, še poseben občinski davek po stopnji 20 %.“

Prvi odstavek 5. člena se pravilno glasi:

„Davek od osebnega dohodka iz samostojnega opravljanja intelektualnih storitev (v nadaljnjem besedilu: davek od intelektualnih storitev), ki se odmerja po dejanskem dohodku, se plačuje do višine dohodka, ki ustreza osebnemu dohodku za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih ali ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, po stopnji 11,5 %.“

Tretji odstavek 5. člena se pravilno glasi:

„Zavezanci davka iz intelektualnih storitev, katerim opravljanje take dejavnosti ni glavni poklic, plačujejo od osnov do višine, določene za enake ali podobne poklice po samoupravnih sporazumih, ali ugotovitvi republiškega sekretarja za delo, poleg davka po stopnji 11,5 %, še posebni občinski davek po stopnji 20 %.“